Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 64.479 van 12 februari 1997

A. 66.254/VI-12.959

In zake : **DI CLEMENTE** Patrizio,
rue du Pont de Pierre 16
7033 Cuesmes,

tegen :

de provincie Henegouwen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 6 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrizio DI CLEMENTE de nietigverklaring vordert van de beslissing van 8 september 1995 waarbij de examencommissie van het eerste jaar van de afdeling "Soins infirmiers, infirmier(ère) gradué(é)" van het "Institut provincial d'enseignement supérieur de nursing" weigert hem te laten overgaan naar de hogere klas;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 juni 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 17 december 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 januari 1997;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. COULON, loco Mr. J.-P. MOERMAN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mevr. F. VANCAUWENBERGHE, bestuurssecretaris, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker studeert aan het "Institut provincial d'enseignement supérieur de nursing" te Bergen in de afdeling "Soins infirmiers-infirmier(ère) gradué(e)".

2. Hij volbrengt het eerste jaar in 1993-1994 en wordt na afloop van de eerste examentijd afgewezen met 45 pct. van de punten.

3. In 1994-1995 doet verzoeker het eerste jaar over. Hij wordt na afloop van de eerste examentijd, waarvoor hij 57,8 pct. van de punten behaalt, doch met 11 onvoldoendes, verwezen naar de volgende examenperiode.

4. Verzoeker neemt deel aan de tweede examentijd. Op 8 september 1995, wijst de examencommissie hem af. Het betreft de bestreden handeling. In het proces-verbaal van de beraadslaging staat het volgende vermeld :

" Onvoldoende beheersing : VERPLEEGKUNDE : heelkunde - psychologie, chronische tekortkomingen geheel het jaar".

Die vermelding wordt, mutatis mutandis, overgenomen op het aan verzoeker overhandigde rapport. Het blijkt dat hij 37 op 80 heeft behaald voor algemene heelkunde en heelkundige specialiteiten, met inbegrip van eerste hulp bij ongeval en urgentiegeneeskunde (verpleegkunde) en 18 op 60 voor algemene en klinische psychologie (mens- en sociale wetenschappen);

Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert waarin hij tegen de verwerende partij inbrengt dat zij hem het proces-verbaal van de beraadslaging van de examencommissie niet heeft voorgelegd;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 21, § 1, van het koninklijk besluit van 3 november 1987 houdende algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan doordat de examen-uitslagen niet door aanplakking zijn bekendgemaakt;

Overwegende, wat de twee middelen samen betreft, dat de omstandigheden die in de middelen als onregelmatig worden aangeklaagd, dateren van na de

bestreden handeling en de wettigheid ervan niet kunnen aantasten; dat de middelen niet opgaan;

Overwegende dat verzoeker een derde middel aanvoert waarin hij betoogt dat de motivering ontoereikend is aangezien andere studenten geslaagd zijn voor dat jaar met soortgelijke onvoldoendes en met een soms lager percentage dan het zijne; dat hij het geval aanhaalt van drie medestudenten; dat hij in zijn wederantwoord stelt dat in dit middel meer zit dan het aanklagen van een discriminatie en dat hij vooral steunt op de ontoereikendheid van de motieven; dat naar zijn mening uit de lapidaire formule die in het proces-verbaal van de beraadslaging wordt opgenomen de reden van de afwijzing niet kan worden afgeleid;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker gezakt was voor verscheidene vakken; dat gesteld dat de examencommissie had besloten om andere studenten die eveneens onvoldoendes hadden te laten overgaan, het de Raad van State, behoudens kennelijk onjuiste beoordeling die in dit geval niet is bewezen, niet toekomt een zodanige beslissing af te keuren, daar zij steunt op criteria die te maken hebben met de bekwaamheid van de betrokkenen om hun studie voort te zetten, welke criteria alleen door de examencommissie kunnen worden beoordeeld; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op twaalf februari 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M. -Chr. MALCORPS. **R. ANDERSEN.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**